

C/2023/1104

4.12.2023

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – postępowanie karne przeciwko Terhelt5

(Sprawa C-147/22 (¹), Központi Nyomozó Főügyészség)

[Odesłanie prejudycjalne – Konwencja wykonawcza do układu z Schengen – Artykuł 54 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 50 – Zasada ne bis in idem – Dopuszczalność postępowania karnego w sprawie czynów korupcyjnych oskarżonego w jednym państwie członkowskim po umorzeniu postępowania karnego wszczętego przeciwko niemu przez prokuraturę innego państwa członkowskiego w związku z tymi samymi czynami – Przesłanki, które muszą zostać spełnione, aby można było uznać, że proces oskarżonego zakończył się prawomocnym wyrokiem – Przesłanka oceny sprawy co do istoty – Wymóg szczegółowego dochodzenia – Brak przesłuchania oskarżonego]

(C/2023/1104)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Terhelt5

przy udziale: Központi Nyomozó Főügyészség

Sentencja

Zasadę ne bis in idem ustanowioną w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen w dniu 19 czerwca 1990 r., która weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r., w świetle art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

należy interpretować w ten sposób, że

za prawomocny wyrok w rozumieniu tych artykułów należy uznać orzeczenie uniewinniające oskarżonego wydane w pierwszym państwie członkowskim w następstwie postępowania przygotowawczego dotyczącego zasadniczo czynów korupcyjnych, gdy wobec tego oskarżonego w drugim państwie członkowskim toczy się nowe postępowanie karne o te same czyny i gdy:

- orzeczenie uniewinniające zostało wydane przez prokuraturę bez wymierzenia kary i bez udziału sądu i zostało uzasadnione stwierdzeniem braku jakichkolwiek dowodów mogących wykazać, że oskarżony rzeczywiście popełnił zarzucane mu przestępstwo;
- zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym pomimo prawomocnego charakteru takiego orzeczenia uniewinniającego, prokuratura może kontynuować postępowanie w ściśle określonych warunkach, takich jak pojawienie się nowych faktów lub dowodów, oraz w każdym razie pod warunkiem że przestępstwo nie uległo przedawnieniu, oraz
- w toku postępowania przygotowawczego prokuratura pierwszego państwa członkowskiego zgromadziła dane, nie przesłuchawszy jednak oskarżonego, będącego obywatelem innego państwa członkowskiego, ponieważ czynność dochodzeniowa w postaci środka przymusu i mająca na celu ustalenie miejsca jego pobytu okazała się ostatecznie nieskuteczna,

przy założeniu, że brak przesłuchania oskarżonego przez prokuraturę pierwszego państwa członkowskiego może zostać uwzględniony przez prokuraturę drugiego państwa członkowskiego wśród innych ewentualnych istotnych poszlak wskazujących na brak szczegółowego postępowania przygotowawczego w pierwszym państwie członkowskim, pod warunkiem jednak, że zostanie wykazane, iż w okolicznościach danej sprawy na prokuraturze pierwszego państwa członkowskiego spoczywał racjonalny obowiązek podjęcia czynności dochodzeniowych zapewniających skuteczne przesłuchanie tego oskarżonego, które w sposób oczywisty mogło dostarczyć nowych faktów lub dowodów mogących w znacznej mierze podać w wątpliwość zasadność orzeczenia uniewinniającego.

(¹) Dz.U. C 213 z 30.5.2022.